

junul Crăciunului și al anului nou; *Cântecul paparudelor* (în timpul rusaliilor pentru invocarea ploii, ceea ce ni aduce aminte de *Cereres*); *Călușarii*, care represintă în chip alegoric răpirea femeilor sabine de către Romani. Cânturi religioase, precum: *Irodii*, *Vifleemul*, *Stéua*, etc.... care se cântă de la Crăciun până la Bobotéză; *Cântecul lui Lazăr* (în sâmbăta Floriilor); — acestea constituie prin tradiție literatura *religiósă* a poporului și toate împreună *literatura populară*.

Ast-fel de tradițiuni însă, dintre care numai foarte puține sunt adunate (scrise), noi privindu-le ca un ce de a doua însemnătate ne vom servi cu istoria universală, din care vedând starea Românilor în primii seculi, putem judeca și puterea lor științifică, artistică și literară, toate ramurile în care s'au putut ei desvolta mai mult, conform timpurilor și climatului.

Spre acest scop permite, iubite lector, să digresăm puțin și să ne transferăm pe tărâmul istoriei, ca să putem reveni cu mai multă siguranță, în urma cunoștințelor ce vom culege, la câmpul cel vag și puțin fertil al literaturii.

Cât a stat pe tronul Romei imperatorul